

Három sírdomb

Károlyi-kert...

Nemrég még vidám gyermekszí-
vaj töltötte be itt a levegőt, s es-
ténként messze szárnyaltak a mű-
vészi dallamok. Mára... temetővé
vált a Károlyi-kert, szemben a ját-
szótérrel három sír domborul.

A virággal borított sírokat em-
bergyűrű veszi körül. Fiatal gyere-
kek állnak megrendülten, könnyes
szemmel, idős nénikék zokognak
fel, meglelt férjfiak emelik meg ka-
lapjukat, s törlik le arcukról a
könnycseppeket. Aztán elstítnak,
hogy nemsokára visszatérjenek —
virággal a kézben. S a máris elül-
tetett dáliaik, krizantémok, őszi ró-
zsák mellé új oszlok kerülnek.

Klics József a legidősebb a ha-
lottak közül. — Élt 28 évet — ez
áll a sírkerecszén, s alatta: „Meg-
halt 1956. október 24-én.“ A sír-
halmon koszorú, szalagján a fel-
írás: „A posta anyagellátó vállalat
dolgozója“...

A másik két sírhalom gyermek-
testeket takar. Szabó Gyula és
Németh Mártika is 15 esztendő

korukban estek el. Tizenöt esztén-
dős ifjúi piros vérük is egyesült az-
zal a vérfolyammal, amely lesöpör-
te nemzetünkről a gyalázatot.

A sírokon gyertyák égnek. Ha-
lottak napja közeleg. Az emberek
némán jönnek, hogy leróják kegye-
letüket. A fákról lehulló sárgult le-
velek, s a sok-sok virág valósággal
beborítja a három fiatal sírját.

Hogyan haltak meg Békés tün-
tetésen, amikor az ávósok tüzet zú-
dítottak a fiatalokra, fegyveres
harcban szembeszállva a túlerővel,
az idegen csapatokkal, vagy talán
eltévedt golyótól?... A sír nem
felel, némán hagy bizonytalanság-
ban.

Hösi halottak ők hárman, hösi
halottak valamennyien. Fiatal éle-
tükkel pecsételték meg azt az új,
szabad országot, amelyben büszkén
mondhatjuk már, hogy magyarok
vagyunk, s amelyben a Németh
Mártikák, Szabó Gyuszik, Klics
Józsefek sírja fölött sohasem her-
vad el a virág.

Baktai György